ปัญหาและบทบาทของหลักสูตรการจัดการศิลปะ ในการพัฒนาอาชีพของนักศึกษาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยฉีฉีฮาร์ มณฑลเฮหลงเจียง สาธารณรัฐประชาชนจีน

วันที่รับบทความ	02/11/2566
วันที่แก้ไขบทความ	26/01/2567
วันที่ตอบรับบทความ	29/01/2567

จาง เว่ยฮั่น[1,*] ชัยยศ วนิชวัฒนานุวัติ[1]

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาและบทบาทของหลักสูตรการจัดการศิลปะต่อการประกอบอาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาเอกศิลปะ 2) วิเคราะห์ปัญหาและบทบาทของหลักสูตรการจัดการศิลปะในการพัฒนาอาชีพของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยฉีฉีฮาร์ มณฑลเฮหลงเจียง สาธารณรัฐประชาชนจีน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์ข้อมูลของหลักสูตรการจัดการศิลปะ ด้วย SWOT ประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นแนวทางไปสู่การพัฒนาหลักสูตรการจัดการศิลปะ ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรการจัดการศิลปะของมหาวิทยาลัยฉีฉีฮาร์ มีเนื้อหาเชิงทฤษฎีและปฏิบัติในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และมีเนื้อหาการจัดการศิลปะทางด้านการออกแบบและการจัดนิทรรศการเท่านั้น ไม่ครอบคลุมด้านการจัดการศิลปะ นักศึกษาไม่สามารถจัดการผลงานศิลปะของตนเองสู่ตลาดงาน อุตสาหกรรมศิลปะและวัฒนธรรม นอกจากนี้บทบาทของหลักสูตรในการผลิตบัณฑิตสู่ตลาดแรงงาน การประกอบอาชีพอิสระ ศิลปินต้องปรับเปลี่ยนภายใต้สถานการณ์ของสังคมเพื่อให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับการประกอบอาชีพในยุคปัจจุบัน 2) ปัญหาและบทบาทของหลักสูตรการจัดการศิลปะ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อหลักสูตร ปัจจัยภายใน ได้แก่ ทักษะด้านการจัดการศิลปะ ความรู้ทักษะทางธุรกิจการตลาด การจัดโครงการ ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล แพลตฟอร์มออนไลน์ การเติบโตของอุตสาหกรรมวัฒนธรรม การสนับสนุนจากรัฐบาลสำหรับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงการยกระดับพัฒนาเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพทางศิลปกรรม การบูรณาการอาชีพ การจัดการทรัพย์สินทางปัญญา การจัดการโครงการความร่วมมือสถาบันระดับชาติและนานาชาติ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบถึงบทบาทการผลิตบัณฑิตเข้าสู่ตลาดแรงงาน อุตสาหกรรมศิลปะและวัฒนธรรม

คำสำคัญ : หลักสูตรการจัดการศิลปะ การพัฒนาอาชีพศิลปะ นักศึกษาศิลปกรรม

[1,*] สาขาการจัดการศิลปกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
อีเมล : Chaiyot.bkkthon@gmail.com

[1] สาขาการจัดการศิลปกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Problems and Roles of the Arts Management Curriculum on the Career Development of Arts Students at Qiqihar University, Heilongjiang Province, the People's Republic of China

Received	02/11/2023
Revised	26/01/2024
Accepted	29/01/2024

Zhang Weihan[1,*] Chaiyot Vanitwattananuwat [1]

Abstract

The objectives of this research study are 1) to study the problems and roles of the arts management curriculum on the career path of students majoring in arts and 2) to analyze the problems and roles of the arts management curriculum on the career development of arts students at Qiqihar University, Heilongjiang province, the People's Republic of China. This research was qualitative research by analyzing data on the arts management curriculum using SWOT to assess strengths, weaknesses, opportunities, and threats in order to provide guidelines for the development of the arts management curriculum. The results of the research revealed that 1) the arts management curriculum of Qiqihar University contained theoretical and practical content in creating artwork and also contained content in arts management in the areas of design and exhibitions only. It did not cover arts management. Students were not able to market their artwork to the job market in the arts and cultural industries. In addition, the roles of the curriculum in producing graduates for the job market, to be self-employed, and to be artists must be adjusted under the circumstances of society in order to align with professional practices in the present era. 2) In relation to problems and roles of the arts management curriculum, factors affecting the curriculum

[1,*] Fine Arts Program, Arts Management Major, Faculty of Fine and Applied Arts, Bangkokthonburi University
e-mail: Chaiyot.bkkthon@gmail.com

[1] Fine Arts Program, Arts Management Major, Faculty of Fine and Applied Arts, Bangkokthonburi University

included internal factors, namely arts management skills, knowledge of marketing, and skills in project management, and external factors, namely the development of digital technology, online platforms, growth of the cultural industry, and government support for cultural and creative industries. External factors also included upgrading knowledge on artistic careers, career integration, intellectual property management, and the management of national and international institutional collaboration projects. These were all factors affecting the roles of graduates entering the job market in the arts and cultural industries.

Keywords: Arts management curriculum; Career development in arts; Fine arts students

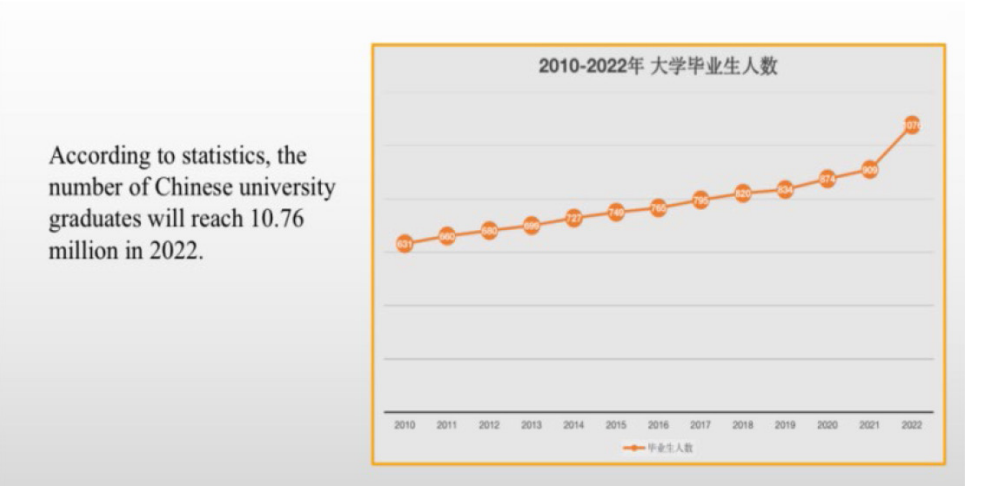
บทนำ

ระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาของจีนได้รับการขยายเพิ่มเติม และจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะนักศึกษาศิลปะ จากข้อมูลอย่างเป็นทางการที่เผยแพร่โดยกระทรวงศึกษาธิการ ระบุว่าในปี 2021 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปะมีจำนวนถึง 406,701 คน คิดเป็น 9.5% ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามัญทั้งหมดในประเทศ ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 4 ขณะเดียวกัน จำนวนนักศึกษาศิลปะก็สูงถึง 451,963 คน อันดับที่ 3 คิดเป็น 10.17% จำนวนนักศึกษาสาขาวิชาศิลปะทั้งหมด 1,862,791 คน อันดับที่ 3 คิดเป็น 9.84% ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษากลุ่มใหญ่กลุ่มนี้จะเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคตอันใกล้นี้

ภาพที่ 1 ข้อมูลสัดส่วนนักศึกษาศิลปะต่อนักศึกษามหาวิทยาลัย
ที่มา : Ministry of Education of the People’s Republic of China, 2021

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการที่เกิดจากผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนมาก ตลาดแรงงานกำลังเผชิญกับความท้าทายรุนแรง จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับวิทยาลัยในปี 2022 สูงถึง 10.76 ล้านคน เพิ่มขึ้น 1.67 ล้านคน จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งถือเป็นระดับสูงสุดใหม่ทั้งในด้านขนาดและการเติบโต นอกจากนี้ จำนวนผู้สมัครจะแตะระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 4.57 ล้านคน ในปี 2565 โดยมีผู้สมัครที่ไม่ประสบความสำเร็จมากกว่า 3 ล้านคนเข้าสู่ตลาดแรงงาน หลังจากลบจำนวนผู้สมัครที่วางแผนไว้ประมาณ 1.1 ล้านคน ตามอัตราส่วนการลงทะเบียนของมหาวิทยาลัยนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 1 ล้านคนที่สำเร็จการศึกษาในปี 2565 ร้อยละ 9-10 เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยทางศิลปะ นั่นคือ จะมีนักศึกษาศิลปะประมาณ 960,000-1,070,000 ล้านคน ที่จะสำเร็จการศึกษา สื่ออย่างเป็นทางการ เช่น Xinhua News Agency และ BBC รายงานปัญหาการจ้างงานของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยเน้นถึงการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดแรงงานในปัจจุบัน และปัญหาเหล่านี้ยังได้รับการสำรวจเชิงลึกในบทความบน Chinese People’s Net China Youth Daily, People’s Daily, สำนักข่าว Xinhua และสื่ออื่น ๆ

ภาพที่ 2 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของจีนระหว่างปี 2553-2565
ที่มา: Ministry of Education of the People's Republic of China, 2021

ระบบการศึกษาศิลปะของมหาวิทยาลัยในประเทศจีน เป็นระบบการจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาให้ความสำคัญในด้านการฝึกฝนทฤษฎีศิลปะ และการสร้างสรรค์ผลงาน มหาวิทยาลัยฉีฉีฮาร์เป็นเพียงมหาวิทยาลัยเดียวในมณฑลเฮหลงเจียง สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับการจัดการศิลปะ สาขาวิจิตรศิลป์ หลักสูตรมุ่งเน้นเนื้อหาในรายวิชาภาคปฏิบัติและทฤษฎีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ นักศึกษาศิลปะมีความสามารถในการสร้างสรรค์งานศิลปะและเป็นพลังใหม่ในอนาคตของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตามนักศึกษายังขาดความรู้ทักษะในด้านการจัดการศิลปะ ส่งผลให้ไม่สามารถจัดการผลงานศิลปะจำนวนมากออกสู่ตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงควรมีการเพิ่มเติมเนื้อหาในหลักสูตรด้านการจัดการศิลปะและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับหลักสูตรการจัดการศิลปะ

ปัจจุบันมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศิลปะของนักศึกษาศิลปะในสาธารณรัฐประชาชนจีนจำนวนน้อย ดังนั้นการศึกษา วิเคราะห์ปัญหาและบทบาทของหลักสูตรการศึกษาด้านการจัดการศิลปะจะสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการศิลปะสำหรับสาขาวิชาการศึกษาศิลปะ การศึกษาครั้งนี้จะช่วยกำหนดทิศทางการจัดการสำหรับสาขาวิชาเอกศิลปะในมหาวิทยาลัยและช่วยกำหนดกลยุทธ์การจัดการที่ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาและตลาดแรงงาน รวมถึงการประกอบอาชีพอิสระศิลปินได้ดียิ่งขึ้น

ในระดับเศรษฐกิจ การศึกษาวิจัยนี้มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมนี้มีบทบาทสำคัญในการเติบโตทางเศรษฐกิจและการสร้างงาน และการศึกษานี้จะช่วยปลูกฝังความสามารถในการจัดการศิลปะที่มีการแข่งขันมากขึ้น ช่วยบรรเทาสถานการณ์การจ้างงาน การเสริมสร้างกลยุทธ์

การจัดการศิลปะจะสร้างโอกาสในการจ้างงาน เพิ่มพูนทักษะในการจัดการศิลปะและพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานในปัจจุบัน

การส่งเสริมศิลปะในระดับวัฒนธรรมและพัฒนาความสามารถในการจัดการศิลปะจะช่วยให้ผู้คนชื่นชมและเข้าใจงานศิลปะมากขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่ส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังช่วยปลูกฝังนักสะสมและผู้สนับสนุนงานศิลปะมากขึ้น และเปิดตลาดที่กว้างขึ้นสำหรับศิลปิน การศึกษาครั้งนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาความหลากหลายทางวัฒนธรรม การจัดการศิลปะครอบคลุมรูปแบบศิลปะและภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย

การศึกษาวิจัยนี้ไม่เพียงแต่เติมเต็มช่องว่างในสาขาการวิจัยทางทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและวัฒนธรรมอีกด้วย การพัฒนาความสามารถในการจัดการศิลปะของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาเอกศิลปะ สามารถตระหนักถึงคุณค่าทางสังคมและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในความหลากหลายของวัฒนธรรม

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการจัดการศิลปะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม การพัฒนาหลักสูตรการจัดการศิลปะจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะช่วยพัฒนาให้นักศึกษามีความสามารถ มีทักษะในการบริหารจัดการศิลปะ มีระบบการเรียนการสอนรูปแบบสหวิทยาการทั้งทางด้านธุรกิจ การตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล สื่อออนไลน์ การจัดการโครงการ การทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมใหม่ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการวิเคราะห์ถึงปัญหาและบทบาทของหลักสูตรการจัดการศิลปะจะเป็นแนวทางไปสู่การบริหารจัดการหลักสูตรการจัดการศิลปะให้นักศึกษาวิชาเอกศิลปะ สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงาน อุตสาหกรรมศิลปะและวัฒนธรรม และพัฒนาอาชีพจากศักยภาพความสามารถของตนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาปัญหาและบทบาทของหลักสูตรการจัดการศิลปะต่อการประกอบอาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาเอกศิลปะ
2. วิเคราะห์ปัญหาและบทบาทของหลักสูตรการจัดการศิลปะในการพัฒนาอาชีพของนักศึกษาศิลปะ มหาวิทยาลัยฉีฉีฮาร์ มณฑลเฮหลงเจียง สาธารณรัฐประชาชนจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ หลักสูตรการจัดการศิลปะ สาขาวิจิตรศิลป์ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยฉีฉีฮาร์ มณฑลเฮหลงเจียง สาธารณรัฐประชาชนจีน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

SWOT เป็นเครื่องมือในการประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคต่ออาชีพของสาขาวิชาเอกศิลปะในปัจจุบัน โดยรวบรวมข้อมูลกับผู้มีส่วนได้เสีย นักศึกษา สถาบันการศึกษา ศิลปะ อุตสาหกรรม และตลาด ด้วยการวิเคราะห์ SWOT สามารถระบุปัญหาและโอกาสได้อย่างชัดเจน ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการศิลปะ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาและบทบาทของหลักสูตรการจัดการศิลปะ การพัฒนาหลักสูตรการจัดการศิลปะ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออาชีพของนักศึกษาศิลปะในมหาวิทยาลัย ระบบการเรียนการสอนรูปแบบสหวิทยาการ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เนื้อหาโดยละเอียดของหลักสูตรการจัดการศิลปะในมหาวิทยาลัย สิ่งนี้จะช่วยให้ทราบถึงเนื้อหาหลักสูตรปัจจุบันของนักศึกษาสาขาวิชาเอกศิลปะ รวมถึงเนื้อหาที่ครอบคลุม วิธีการสอน และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร วิธีการนี้จะให้ข้อมูลสถานะที่แท้จริงของหลักสูตรและช่วยให้ระบุจุดปรับปรุงที่เป็นไปได้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาและบทบาทของหลักสูตรการจัดการศิลปะต่อการประกอบอาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาเอกศิลปะ พบว่าหลักสูตรศิลปะของมหาวิทยาลัยจีนส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การสร้างสรรค์และทฤษฎีศิลปะ หลักสูตรการจัดการศิลปะของมหาวิทยาลัยฉีฉีฮาร์ก็เช่นกันมีเนื้อหาของหลักสูตรในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในส่วนของเนื้อหาการจัดการศิลปะมีเพียงด้านการออกแบบและการจัดนิทรรศการ ทำให้เป็นเรื่องยากสำหรับสาขาวิชาศิลปะที่จะได้รับทักษะและความรู้การจัดการศิลปะในขณะที่อยู่ในสถานศึกษา

แม้ว่ามหาวิทยาลัยบางแห่งได้เพิ่มวิชาเลือกที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศิลปะในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่หลักสูตรเหล่านี้มักจะไม่เป็นระบบ เป็นเรื่องยากที่จะตอบสนองความต้องการของนักศึกษาในการเรียนรู้การจัดการศิลปะอย่างเต็มที่

ผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปะมีที่อยู่ในหมู่นักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศจีน มีการแข่งขันรุนแรง และจำเป็นต้องมีความได้เปรียบในการแข่งขันมากขึ้นเพื่อให้เกิดความโดดเด่น และสามารถปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของอุตสาหกรรมศิลปะ

ความสำคัญของความสามารถในการจัดการศิลปะสำหรับการจ้างงานและการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาเอกศิลปะ มีแนวโน้มที่จะหางานที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเอก

ของตนมากกว่า และมีแนวโน้มที่จะเริ่มต้นสตูดิโอศิลปะหรือบริษัทของตนเองได้สำเร็จ แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรการจัดการศิลปะมีบทบาทเชิงบวกในการปรับปรุงอัตราการจ้างงานและความสำเร็จของผู้ประกอบการในสาขาวิชาศิลปะ

บทบาทของหลักสูตรการจัดการศิลปะในการปลูกฝังความสามารถในการจัดการศิลปะของนักศึกษาสาขาวิชาเอกศิลปะ หลักสูตรนี้จะให้ความรู้ในสาขาสำคัญ เช่น ตลาดศิลปะ นโยบาย วัฒนธรรม และการจัดการโครงการ การพัฒนาทักษะการจัดการเชิงปฏิบัติโดยการเรียนรู้วิธีการวางแผน จัดระเบียบ และส่งเสริมกิจกรรมและโครงการด้านศิลปะ

การวิเคราะห์ SWOT เพื่อประเมินการพัฒนาอาชีพของสาขาวิชาเอกศิลปะ ครอบคลุมถึงข้อดี ข้อเสีย โอกาส และภัยคุกคามที่สาขาวิชาศิลปะต้องเผชิญ โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมภายในและสถานการณ์ภายนอก

ด้วยการวิเคราะห์ SWOT จะทำให้เข้าใจความแตกต่างระหว่างเงื่อนไขเชิงอัตนัยและวัตถุประสงค์ที่นักศึกษามหาวิทยาลัยสายศิลปะต้องเผชิญในการพัฒนาอาชีพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตอบสนองความต้องการการพัฒนาอาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปะได้ดี วิธีการนี้ช่วยให้ผู้วิจัยสำรวจผลกระทบเชิงบวกของหลักสูตรการจัดการศิลปะต่ออาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาเอกศิลปะเพื่อทำความเข้าใจบทบาทของหลักสูตรได้อย่างครอบคลุมมากขึ้น

1. สภาพแวดล้อมภายใน

การวิเคราะห์ SWOT เพื่อศึกษาปัจจัยภายในของสถานะอาชีพของนักศึกษา

จุดแข็ง (S):

(1) ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ นักศึกษามีความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสูง ซึ่งเป็นความสามารถในการแข่งขันหลัก

(2) การคิดเชิงนวัตกรรม นำเสนอมุมมองทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ และสร้างสรรค์ผลงานอันเป็นเอกลักษณ์

(3) วุฒิการศึกษาด้านศิลปะ นักศึกษาเหล่านี้ได้รับการศึกษาด้านศิลปะระดับมืออาชีพและมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับสาขาศิลปะ ความคุ้นเคยกับประวัติศาสตร์ศิลปะ ประเภท และวัฒนธรรมช่วยให้พวกเขาเข้าใจตลาดศิลปะและอุตสาหกรรมได้ดีขึ้น

(4) การขับเคลื่อนด้วยตนเอง นักศึกษาต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการสร้างสรรค์และการแสดง ซึ่งส่งเสริมความสามารถในการขับเคลื่อนตนเองและการจัดการตนเอง

จุดอ่อน (W):

(1) ความสามารถในการบริหารจัดการด้านศิลปะ ไม่สนใจการฝึกอบรมด้านการจัดการศิลปะ นักศึกษาไม่มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์ตลาดศิลปะ ความรู้ทางธุรกิจการตลาด การจัดการโครงการ และการส่งเสริมตนเอง

(2) การขาดทักษะการจัดการด้านศิลปะทำให้นักศึกษาเสียโอกาสในการประกอบธุรกิจในตลาดแรงงาน

(3) การขาดความรู้ทางธุรกิจ นักศึกษาศิลปะจำนวนมากมีความเข้าใจที่ไม่ดีเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจและการตลาด ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพด้านศิลปะ

2. สถานการณ์ภายนอก

ใช้การวิเคราะห์ SWOT เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกของสถานะอาชีพของนักศึกษา

โอกาส (O):

(1) อุตสาหกรรมวัฒนธรรมที่กำลังเติบโต มีการเติบโตอย่างรวดเร็วทั้งในประเทศจีนและทั่วโลก มีโอกาสมากขึ้นในการจ้างงานแก่สาขาวิชาเอกศิลปะในสถาบันวัฒนธรรม บริษัทสื่อ สถาบันศิลปะ

(2) แพลตฟอร์มดิจิทัลและออนไลน์ การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลมอบโอกาสใหม่ ๆ ให้กับศิลปินในการสร้างสรรค์และโปรโมต ตลาดศิลปะออนไลน์ นิทรรศการดิจิทัล และโซเชียลมีเดีย ล้วนกลายเป็นช่องทางสำคัญสำหรับศิลปินในการนำเสนอผลงานและสร้างแบรนด์ของตน

(3) การสนับสนุนจากรัฐบาลสำหรับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการลงทุน การสนับสนุนด้านนโยบาย และการถือครองโปรแกรมวัฒนธรรม ซึ่งให้โอกาสในการจ้างงานมากขึ้นและโอกาสความร่วมมือในโครงการสำหรับนักศึกษา

(4) โอกาสระดับนานาชาติ ศิลปินมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในโครงการระดับนานาชาติและความร่วมมือ ซึ่งจะช่วยขยายมุมมองระดับนานาชาติของการพัฒนาทางวิชาชีพ

ภัยคุกคาม (T):

(1) การแข่งขันที่รุนแรง สาขาศิลปะมีการแข่งขันสูงและผู้คนจำนวนมากไล่ตามโอกาสที่จำกัด สิ่งนี้สามารถนำไปสู่ความเครียดและความไม่แน่นอนเกี่ยวกับโอกาสในการทำงาน

(2) ความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ ความผันผวนทางเศรษฐกิจอาจส่งผลกระทบต่อตลาดงานศิลปะ ส่งผลให้ยอดขายและการยกเลิกโครงการลดลง ซึ่งส่งผลต่อรายได้ที่มั่นคงของศิลปิน

(3) ปัญหาทรัพย์สินทางปัญญาในยุคดิจิทัล การละเมิดลิขสิทธิ์และการละเมิดงานศิลปะอาจเป็นภัยคุกคามต่อการสร้างสรรค์และรายได้ของศิลปิน

(4) ความยากในการโปรโมตตัวเอง ถึงแม้จะออนไลน์ แต่ก็ยังเป็นเรื่องท้าทายที่จะโดดเด่นจากคู่แข่งและดึงดูดผู้ชมหรือลูกค้า โดยเฉพาะศิลปินที่ขาดความรู้ทางการตลาด

3. หลักสูตรการจัดการศิลปะบูรณาการเข้ากับการพัฒนาอาชีพ

กลยุทธ์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปะ

ชื่อโครงการ		สถานการณ์ปัจจุบันของหลักสูตรการจัดการศิลปะกับการพัฒนาอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัย สาขาวิชาศิลปะ	
ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก		สภาพแวดล้อมภายใน	
		จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
สถานการณ์ภายนอก	โอกาส (O)	S-O 1. ฝึกฝนให้เข้มแข็ง 2. มีการสื่อสารแบบสหวิทยาการ	W-O มีระบบติวเตอร์
	ภัยคุกคาม (T)	S-T มีการบูรณาการการสร้างสรรค์และการจัดการงานศิลปะ	W-T 1. มีการสนับสนุนผู้ประกอบการ 2. มีความร่วมมือทางอุตสาหกรรม 3. มีการสร้างแพลตฟอร์มเครือข่าย

ภาพที่ 5 การวิเคราะห์ SWOT ของสถานการณ์ปัจจุบันของหลักสูตรการจัดการศิลปะกับการพัฒนาอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัย สาขาวิชาศิลปะ

จากผลการวิเคราะห์ปัญหาและบทบาทของหลักสูตรการจัดการศิลปะ หลักสูตรการจัดการศิลปะมีบทบาทเชิงบวกและสำคัญในการพัฒนาอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาเอกศิลปะ

(1) เสริมสร้างการปฏิบัติ

การเสริมสร้างการเชื่อมโยงที่ใช้งานได้จริงเป็นกลยุทธ์การจัดการสำคัญ โดยการให้โอกาสในการปฏิบัติงานเชิงปฏิบัติมากขึ้น เช่น การฝึกงาน การจัดการโครงการ นิทรรศการศิลปะ ฯลฯ สามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์การจัดการศิลปะที่เกิดขึ้นจริง กลยุทธ์นี้มีศักยภาพที่ดีในการเพิ่มขีดความสามารถด้านการจัดการศิลปะ เพิ่มประสบการณ์ และวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับอาชีพในอนาคตในด้านศิลปะ

กุญแจสำคัญในกลยุทธ์การจัดการเชิงปฏิบัตินี้คือ การเปิดโอกาสให้ได้สัมผัสประสบการณ์จริงที่หลากหลาย ครอบคลุมทุกด้านของการจัดการศิลปะ เช่น การดูแลจัดการ การตลาด การจัดการโครงการ ฯลฯ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสามารถสร้างความร่วมมือกับสถาบันศิลปะ และธุรกิจต่าง ๆ มีโอกาสปฏิบัติมากขึ้น พัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและสั่งสมประสบการณ์ สามารถเตรียมตัวสำหรับอาชีพทางศิลปะ ปรับปรุงความสามารถในการแข่งขันในการจ้างงาน มีความสามารถในการจัดการงานศิลปะให้กับอุตสาหกรรมศิลปะ และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม

(2) การสื่อสารแบบสหวิทยาการ

การสื่อสารแบบสหวิทยาการ นักศึกษาจะไม่ถูกจำกัดอยู่เพียงความรู้ในสาขาศิลปะอีกต่อไป แต่สามารถมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ตลาด นโยบายวัฒนธรรม และสาขาอื่น ๆ เพื่อทำความเข้าใจ

การดำเนินงานของตลาดศิลปะและอุตสาหกรรมวัฒนธรรมได้ดีขึ้น การผสมผสานความรู้นี้จะทำให้การตัดสินใจด้านการจัดการมีความยืดหยุ่นและเป็นนวัตกรรมมากขึ้น นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสามารถสร้างความร่วมมือกับวิทยาลัยวิชาชีพหรือสถาบันภายนอกในสาขาวิชาอื่น ๆ เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้มากขึ้น ด้วยกลยุทธ์นี้ นักศึกษาจะสามารถเข้าใจความหลากหลายของการจัดการศิลปะ พัฒนากรอบความคิดการจัดการที่ครอบคลุม และวางรากฐานที่มั่นคงมากขึ้นสำหรับอาชีพทางศิลปะในอนาคต

(3) ระบบกวดวิชา

ระบบกวดวิชาสามารถให้คำแนะนำที่ตรงเป้าหมายแก่นักศึกษาได้ ด้วยการทำงานร่วมกับอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ นักศึกษาจะได้รับคำแนะนำในสาขาที่เชี่ยวชาญ ผู้สอนสามารถพัฒนาแผนการเรียนรู้เฉพาะทางตามความสนใจและความต้องการ

ระบบกวดวิชาช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริง ด้วยการทำงานร่วมกับพี่เลี้ยง นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในโครงการการจัดการศิลปะเชิงปฏิบัติและสัมผัสประสบการณ์ กระบวนการตัดสินใจด้านการจัดการได้โดยตรง สามารถรับมือกับความท้าทายทางอาชีพในอนาคต

(4) การบูรณาการการสร้างสรรค์และการจัดการงานศิลปะ

การบูรณาการจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจวิธีนำเสนอผลงานต่อผู้ชม วิธีทำการตลาด วิธีจัดการโครงการศิลปะ ปรับปรุงพัฒนาวิธีการแข่งขันในตลาดแรงงาน

เมื่อใช้การบูรณาการการสร้างสรรค์และการจัดการทางศิลปะมหาวิทยาลัยสามารถออกแบบหลักสูตรที่ครอบคลุมซึ่งรวมองค์ประกอบของการสร้างสรรค์และการจัดการเข้าด้วยกัน ตัวอย่างเช่น นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดนิทรรศการศิลปะ เรียนรู้วิธีการออกแบบเค้าโครงนิทรรศการ พัฒนาแผนการส่งเสริมการขาย และจัดการงบประมาณนิทรรศการ เพื่อพัฒนาทักษะในการจัดการศิลปะของนักศึกษามหาวิทยาลัย การเป็นผู้ประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ศิลปินมีความรู้ที่ครอบคลุมมากขึ้นสำหรับอุตสาหกรรมศิลปะ

(5) การสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการ

การให้การสนับสนุน และการฝึกอบรมผู้ประกอบการ รวมถึงการจัดทำแผนธุรกิจ กลยุทธ์การตลาด ฯลฯ นักศึกษาจะได้รับแรงบันดาลใจในการเริ่มดำเนินการบนเส้นทางแห่งการเป็นผู้ประกอบการด้านศิลปะ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาของผู้ประกอบการด้านศิลปะและจัดหางานศิลปะเปลี่ยนแนวคิดให้เป็นโอกาสทางธุรกิจได้ ด้วยการจัดให้มีการฝึกอบรมและการสนับสนุนในการวางแผนธุรกิจ นำแนวคิดทางศิลปะของตนมาปฏิบัติ พัฒนาแผนธุรกิจที่ยั่งยืน และพัฒนาโครงการผู้ประกอบการด้านศิลปะให้ดีขึ้น

การสนับสนุนผู้ประกอบการจะสอนนักศึกษาถึงวิธีการวางตำแหน่งแบรนด์ของตนและพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงแคมเปญโซเชียลมีเดีย การนำเสนอออนไลน์ และการขาย ช่วยให้นักศึกษาโปรโมตผลงานได้ดีขึ้น เพิ่มการมองเห็น และดึงดูดผู้ชมและลูกค้าได้มากขึ้น

กล่าวโดยสรุป การสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการเป็นวิธีการจัดการที่สำคัญในการปรับปรุงความสามารถในการจัดการงานศิลปะของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาเอกศิลปะ ด้วยการให้การสนับสนุนและการฝึกอบรมธุรกิจเริ่มต้น (Startup) รูปแบบหนึ่งของการประกอบธุรกิจที่ริเริ่มโดยผู้ก่อตั้งหรือผู้ประกอบการรายบุคคล หลักสูตร และมหาวิทยาลัยสามารถช่วยให้เกิดการเปลี่ยนความคิดให้เป็นโอกาสทางธุรกิจ ปรับปรุงความสามารถทางการตลาด สร้างความร่วมมือ และสร้างแรงบันดาลใจมีส่วนร่วมในการเป็นผู้ประกอบการด้านศิลปะ ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมศิลปะโดยรวมทำให้นักศึกษามีทางเลือกและโอกาสทางอาชีพมากขึ้น

(6) ความร่วมมือทางอุตสาหกรรม

ความร่วมมือกับผู้ประกอบการและองค์กรศิลปะสามารถนำไปสู่โอกาสในการทำงานจริงสำหรับนักศึกษาด้วยการสร้างการเชื่อมโยงกับพันธมิตรในอุตสาหกรรมศิลปะ มหาวิทยาลัยสามารถช่วยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในโครงการการจัดการศิลปะเชิงปฏิบัติ เช่น ศิลปะการจัดนิทรรศการ การวางแผนกิจกรรมทางวัฒนธรรม ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์เชิงปฏิบัติอันมีคุณค่าสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการศิลปะไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงและพัฒนาทักษะการจัดการ

ความร่วมมือกับอุตสาหกรรมศิลปะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการปรับปรุงความสามารถในการจัดการศิลปะ และโอกาสในการจ้างงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาเอกศิลปะ ด้วยการสร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการและองค์กรศิลปะ มหาวิทยาลัยสามารถมอบโอกาสในการทำงานภาคปฏิบัติให้กับนักศึกษา เข้าใจแนวโน้มความต้องการของตลาดเพิ่มโอกาสการจ้างงาน และสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีของแบรนด์ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษารับมือกับความท้าทายในอาชีพการงานได้ดีขึ้น และจะส่งศิลปินรุ่นใหม่ที่มีทักษะการจัดการศิลปะเข้าสู่อุตสาหกรรมศิลปะมากขึ้น

(7) การสร้างแพลตฟอร์มเครือข่าย

การสร้างแพลตฟอร์มเครือข่ายเป็นหนึ่งในวิธีการจัดการที่สำคัญ นักศึกษาสามารถรับข้อมูลอุตสาหกรรมล่าสุดได้ตลอดเวลา เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของตลาด และเข้าใจแนวโน้มล่าสุดในอุตสาหกรรม สิ่งนี้จะช่วยตัดสินใจอย่างรอบรู้ในอาชีพการงาน และคว้าโอกาสในการจ้างงานและการเป็นผู้ประกอบการได้ดีขึ้น

แพลตฟอร์มออนไลน์สามารถจัดหาทรัพยากรการเรียนรู้และการสนับสนุนหลักสูตร มหาวิทยาลัยสามารถจัดหาทรัพยากรการเรียนรู้มากมายบนแพลตฟอร์มออนไลน์ รวมถึงสื่อการเรียนการสอน กรณีศึกษา รายงานการวิจัย ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับการจัดการศิลปะและพัฒนาทักษะการจัดการ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังสามารถให้การสนับสนุนหลักสูตรผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ รวมถึงการสนทนาออนไลน์และการถามตอบของอาจารย์ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจและประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้เรียนรู้ได้ดีขึ้น

การสร้างแพลตฟอร์มเครือข่ายในการปรับปรุงความสามารถในการบริหารจัดการงานศิลปะและโอกาสในการจ้างงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาเอกศิลปะด้วยการให้ข้อมูลอุตสาหกรรมที่ทันท่วงที ทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลาย การสนับสนุนหลักสูตร การแลกเปลี่ยนนักศึกษาและแพลตฟอร์มความร่วมมือ

การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและบทบาทของหลักสูตรร่วมกันมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการหลักสูตรการจัดการศิลปะของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปะ การเพิ่มประสบการณ์ภาคปฏิบัติ ให้ความรู้แบบสหวิทยาการ การสอนเฉพาะบุคคล ความสามารถในการแข่งขันที่ครอบคลุม โอกาสในการเป็นผู้ประกอบการ การเชื่อมโยงทางอุตสาหกรรม และการอัปเดตข้อมูล ด้วยการนำวิธีการจัดการเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการศิลปะในการพัฒนาอาชีพของนักศึกษาศิลปกรรมในมหาวิทยาลัยฉีฉีฮาร์ มณฑลเฮหลงเจียง สาธารณรัฐประชาชนจีน นักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาเอกศิลปะจะสามารถรับมือกับความท้าทายในอาชีพการงานได้ดีขึ้น ปรับปรุงโอกาสในการจ้างงานและการเป็นผู้ประกอบการ ช่วยให้ศิลปินรุ่นเยาว์มีความสามารถในการจัดการงานศิลปะสำหรับอุตสาหกรรมศิลปะมากขึ้น และส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาของอุตสาหกรรมศิลปะทั้งหมด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรนี้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการจัดการศิลปะของนักศึกษา เนื่องจากหลักสูตรนี้ไม่เพียงแต่ให้ความรู้ทางทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังช่วยให้เกิดทักษะการจัดการเชิงปฏิบัติและความรู้แก่นักศึกษาอีกด้วย ซึ่งช่วยให้พวกเขาสามารถวางแผน จัดระเบียบและส่งเสริมกิจกรรมและโครงการด้านศิลปะได้ดีขึ้น การค้นพบนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของหลักสูตรการจัดการศิลปะในการพัฒนาอาชีพของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับมุมมองของ (Yu, 2022, pp. 108-110) ในการสร้างระบบการผลิตบุคลากรด้านการจัดการศิลปะภายใต้วิสัยทัศน์ศิลปศาสตร์ใหม่เสนอให้ปรับปรุงกลไกการพัฒนาบุคลากรด้านการจัด การศิลปะ พัฒนาคุณภาพแบบบูรณาการ ความสามารถและยกระดับการจัดการศิลปะของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคลากรในการพัฒนาประเทศและสังคม ในสาขาศิลปะสมัยใหม่ที่มีการแข่งขันสูง จำเป็นต้องรู้วิธีการจัดการผลงานการโปรโมตตัวเอง และวิธีตอบสนองต่อความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้หลักสูตรยังช่วยให้เกิดความเข้าใจตลาดศิลปะและความต้องการของผู้คนได้ดีขึ้น ตอบสนองความคาดหวังของตลาดได้ดียิ่งขึ้น

หลักสูตรการจัดการนอกเหนือไปจากการศึกษาเชิงทฤษฎีเพื่อให้ความรู้พร้อมการประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการวิเคราะห์ตลาดและนโยบายวัฒนธรรม เน้นย้ำถึงประโยชน์

เชิงปฏิบัติของหลักสูตรการจัดการศิลปะเพื่อการพัฒนาอาชีพของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการสำรวจปัญหา และมาตรการตอบโต้ในการเรียนการสอนภาคปฏิบัติด้านการจัดการศิลปะ (Wan, 2020, pp. 57-85) สถาบันการศึกษาควรเพิ่มจำนวนหลักสูตรการจัดการศิลปะซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาอาชีพนักศึกษาและต่อยอดการสร้างระบบอุตสาหกรรมวัฒนธรรม และการพัฒนาตลาดศิลปะโดยรวมที่ดีในวงการศิลปะ โปรแกรมเหล่านี้ยังพัฒนาความคิดเชิงกลยุทธ์การจัดการช่วยให้พวกเขาสามารถตัดสินใจอย่างมีข้อมูลและปรับตัวเข้ากับตลาดที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งจะเป็นการเพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน พัฒนามุมมองที่กว้างขึ้น ทำให้เข้าใจระบบนิเวศของตลาดศิลปะทั้งหมดได้ดีขึ้น ความรู้ที่ครอบคลุมช่วยให้พวกเขาประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญจากสาขาต่าง ๆ และส่งเสริมการทำงานร่วมกันแบบสหวิทยาการ หลักสูตรนี้เสมือนเป็นหลักสูตรที่มอบเครื่องมือสำคัญแก่นักศึกษาเพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จในสาขาศิลปะที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงไป

หลักสูตรการจัดการศิลปะมีบทบาทในการแก้ปัญหาความท้าทายที่นักศึกษาต้องเผชิญและปรับปรุงคุณภาพโดยรวม หลักสูตรเหล่านี้ไม่เพียงแต่สอนทักษะการจัดการเท่านั้น แต่ยังเน้นการพัฒนาการทำงานเป็นทีมและทักษะความเป็นผู้นำอีกด้วย (Liu, 2019, pp. 158-160) โครงการศิลปะมักต้องการความร่วมมือจากหลายฝ่าย รวมถึงศิลปิน ภัณฑารักษ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด ฯลฯ ดังนั้น การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสำเร็จโครงการศิลปะ นอกจากนี้ ผู้บริหารด้านศิลปะจำเป็นต้องประสานงานการทำงานในสภาพแวดล้อมแบบสหวิทยาการ ซึ่งต้องใช้ทักษะความเป็นผู้นำและการจัดการองค์กร ทำให้เกิดการตัดสินใจอย่างมีข้อมูลตลอดอาชีพการทำงาน สามารถปรับให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในตลาดศิลปะ และเพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จในโครงการศิลปะ หลักสูตรการจัดการศิลปะไม่เพียงแต่ให้ทักษะการจัดการเท่านั้น แต่ยังพัฒนาการทำงานเป็นทีม และทักษะความเป็นผู้นำของนักศึกษา เพื่อช่วยตอบสนองความต้องการความท้าทายของอุตสาหกรรมศิลปะ การพัฒนาด้านต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้มีความรอบรู้และมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นรากฐานที่มั่นคงสำหรับการประกอบอาชีพด้านศิลปะอีกด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การสร้างเสริมการปฏิบัติ ควรมีการปรับปรุงโอกาสในการสะสมประสบการณ์ มอบโอกาสในทางปฏิบัติมากขึ้น เช่น การฝึกงานและการจัดการโครงการ เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์การจัดการศิลปะอันมีค่า

2. ในส่วนของการสื่อสารแบบสหวิทยาการ ควรมีการขยายขอบเขตความรู้เปิดตัวการแลกเปลี่ยนแบบสหวิทยาการเพื่อขยายขอบเขตความรู้ของนักศึกษา เพื่อให้พวกเขาสามารถเข้าใจตลาดศิลปะและอุตสาหกรรมวัฒนธรรมอย่างครอบคลุมมากขึ้น

3. การให้คำแนะนำและการสนับสนุนในระบบกวดวิชา การสร้างระบบพี่เลี้ยงเพื่อให้คำแนะนำส่วนบุคคลแก่นักศึกษา ในขณะเดียวกันก็ควรให้การสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการและการฝึกอบรมทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

4. การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับอุตสาหกรรมศิลปะ บูรณาการการสร้างสรรค์และการจัดการงานศิลปะเพื่อปลูกฝังความสามารถในการแข่งขันที่ครอบคลุมของนักศึกษา ในขณะเดียวกันก็ควรสร้างความร่วมมือทางอุตสาหกรรมและแพลตฟอร์มเครือข่ายเพื่อปรับปรุงการเชื่อมต่อและความสามารถในการแข่งขันของนักศึกษากับอุตสาหกรรมศิลปะ

บรรณานุกรม

Liu Yari. (2019). Research and Practice of innovation and entrepreneurship ability of college student under school-enterprise collaborative talent cultivation mode Science Consulting. **Science and Technology-Management.** 5 (11), pp. 158-160.

Ministry of Education of the People's Republic of China. (2021). **Chinese University Graduates.** Retrieved November 12, 2023, from http://www.moe.gov.cn/jyb_sjzl/moe_560/2021/quanguo/

Smith, P., & Brown, A. (2016). **Arts management education: Preparing students for a sustainable future.** Arts and Humanities in Higher Education.

Wan Zhanzhan. (2020). Problems and countermeasures in art management practice teaching. **Art View.** 2020 (01), pp. 57-85.

Wang, Y., & Jin, X. (2019). Exploring the integration of arts education and arts management: A case study of a Chinese art academy. **International Journal of Music Education.** 37 (2), pp. 235-247.

Yu Lin. (2022). The construction of art management talent training system under the perspective of new liberal arts. **Journal of Kaifeng Culture and Art Vocational College.** 1 (12), pp. 108-110.

Zhang, L. & Zhao, S. (2017). The role of arts management education in Chinese universities. **Journal of Arts Management, Law, and Society.** 47 (1), pp. 16-29.